

БЪДНИ ВЕЧЕРЬ

Край трапеза прекадена
съ миризливъ тамяновъ димъ,
въ кржгъ край нея наредени,
всички татка си следимъ —

какъ разчупва и раздава
той погачата по редъ
и сърдца ни затуптяватъ:
кой ли ще е съсъ късметъ?

— Падна се на менъ парѣта!
веселъ викамъ пръвъ тогасъ
и на всички отъ софрата
съ радостъ я показвамъ азъ.

Мойтъ братчета, сестрички
скачатъ прави въ този мигъ
и протѣгатъ ми ржчики,
съ врѣва весела и викъ.

Колко гостби, колко сладостъ!
Татко кани ни честитъ;
мама ни поднася съ радостъ
всѣки да остане ситъ.

А въ огнището ни тлѣе
бъдникътъ — старъ крушовъ пѣнъ;
бѣбримъ, весело се смѣемъ,
не помисляме за сънъ.

Млади, китни коледари
вечъ отколе сж на пѣтъ,
тамъ сж моитъ другари,
тѣ и насъ ще посетятъ...

Ето влизатъ тѣ въвъ двора,
всички ставаме на кракъ;
„Рождество“ запѣва хора
изведнажъ предъ нашия прагъ.

Ст. Цанкова-Стоянова

СУРВА, ВЕСЕЛА ГОДИНА...

Сурва, весела година,
сурва, сурва до амина,
новата да ви дари
малко повечко пари!
Съ пѣсни кжща да е пълна,
раклитъ съсъ тежка вълна,
а градинитъ съсъ плодъ,
съ радостъ и щастливъ животъ,
съ руйно вино, съ медовина —
сурва, весела година!...

Дребна челядъ да е жива,
да узрѣ класъ на нива,
колко пѣсѣкъ и звезди,
зърно толкозъ да плоди,
та за всички хлѣбъ да има,
щомъ настѣпи лоша зима,
а за мене по парица,
за бонбони и халвица...
сурва, весела година,
сурва, сурва до амина!...

И. Стубелъ